

KRYTERIA OCENY PRACY DYPLOMOWEJ (przyjęte w Instytucie Filozofii) – FORMULARZ z instrukcją

AUTOR/KA.....

TYTUŁ PRACY.....

RODZAJ (LICENCJACKA/MAGISTERSKA).....

KIERUNEK STUDIÓW.....

kryterium	uwagi
STRUKTURA	
struktura pracy	Praca powinna składać się z następujących elementów, którą muszą być ze sobą formalnie i treściowo powiązane : temat, spis treści, wstęp, rozwinięcie, zakończenie, bibliografia, przypisy i ewentualne aneksy (jeśli zachodzi taka potrzeba), np.: spis ilustracji, wykaz skrótów, słowniczek terminologiczny. Zawiera (czy nie) podstawowe elementy, jeśli nie – to, czy jest to uzasadnione, czy elementy są zgodne z dyscypliną, typem refleksji itp.
wstęp	Wstęp powinien zawierać: uzasadnienie wyboru tematu, jasno sformułowaną tezę lub cel pracy, wyjaśnienie tytułu, objaśnienie układu pracy. Zawiera, czy nie?
spis treści	Spis treści powinien zawierać szczegółowy układ pracy podzielony na wyżej wymienione części oraz numery stron rozpoczynające daną część. Jest czytelny, czy nie?
rozwinięcie	Rozwinięcie powinno: być podzielone na rozdziały i podrozdziały przedstawiające w czytelny sposób zawartość pracy; być uporządkowane pod względem treściowym (wyodrębnione zagadnienia dotyczące formy, treści, ogólnego ideowego przesłania, recepcji dzieł itd.) i kompozycyjnym; przedstawiać w wyczerpujący sposób wybrane zagadnienie. Jest czytelne, czy nie?
zakończenie	Zakończenie powinno: zawierać podsumowanie rozważań, końcowe wnioski, uwagi dotyczące tego, w jakim stopniu udało się zrealizować wybrany temat, które aspekty poruszanych zagadnień są trudne do realizacji, które pozostają otwarte itp.; rozważyć aktualność i ważność podjętego tematu. Zawiera, czy nie?
bibliografia	a. Bibliografia powinna zawierać alfabetyczny i ponumerowany układ literatury cytowanej w pracy, przy czym jego zapis powinien być poprawny i kompletny: pełne imię i nazwisko autora, tłumacza, pełne tytuły i podtytuły, wydawnictwo, miejsce i rok wydania. Zasady edycji są dowolne, a powinny być stosowane konsekwentnie. Zawiera, czy nie?

	<p>b. Czy korzysta tylko ze źródeł, które mają swego autora? Nie wolno korzystać w szczególności ze stron internetowych, na których teksty nie są opatrzone nazwiskiem autora, z czasopism popularnych, w których żaden autor nie bierze odpowiedzialności za powstały tekst, np. seria „Wielcy malarze”, także z czasopism popularnych, np. „Twój Styl”. Nie należy korzystać z podręczników dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich – nie są one konstruowane z myślą o wykorzystaniu ich do pracy naukowej, m.in. nie posiadają szczegółowych źródeł. Jaka jest jakość bibliografii? Czy źródła są różnorodne, adekwatne do stanu badań w danej dziedzinie? Czy zna literaturę kanoniczną?</p>
przypisy i cytaty	<p>1. Cała praca powinna być opatrzona przypisami. Są one podstawowym elementem pracy uprawniającym autora do korzystania z cudzych tekstów. Czy autor/ka stosuje przypisy zgodnie z ich funkcjami? Styl zapisu jest dowolny, ale ma być stosowany konsekwentnie.</p> <p>a. informowanie o źródłach, z których pochodzą zaczerpnięte cytaty (wówczas cytat – czyli dosłownie przytoczony fragment cudzego tekstu umieszczamy zawsze w cudzysłowie),</p> <p>b. informowanie o źródłach z których pochodzą zaczerpnięte myśli. Praca akademicka z reguły wykorzystuje wiedzę innych autorów. Zatem, nawet jeżeli nie cytujemy dosłownie tekstu, należy tworzyć przypisy do myśli zaczerpniętych od innych autorów, a napisanych własnym językiem (na końcu zdania lub całego akapitu – w zależności od konstrukcji pracy),</p> <p>c. zamieszczanie uwag, które są mniej istotne z punktu widzenia tematu pracy (aczkolwiek ważne z jakichś powodów, np. mają charakter uzupełniający wiedzę na dany temat),</p> <p>d. zamieszczania takich uwag, które są stosunkowo ważne, ale rozbijałyby kompozycję pracy, czyniły ją zawikłaną i mniej czytelną.</p> <p>2. Problemy z cytowaniem:</p> <p>a) Czy autor/ka przepisując jakiś fragment, ujmuje go w cudzysłów i opatruje przypisem, źródłem owego cytatu i numerem stron?</p> <p>b) Czy autor/ka przeformułując cudzą myśl własnym językiem, również dany fragment opatruje przypisem?</p>
aneksy	<p>Zawartość aneksów (np.: spis ilustracji, wykaz skrótów, słowniczek terminologiczny i inne) zależna jest od indywidualnego charakteru pracy. Np.: dobór ilustracji, jakość ilustracji.</p>
MERYTORYCZNA REALIZACJA TEMATU	
realizacja tematu	<p>Praca powinna realizować wybrany temat. Realizuje, czy nie. W jakim stopniu?</p>
składniki realizacji	<p>Praca powinna zestawiać stanowiska różnych autorów na wybrany temat, powinna uwzględniać najważniejsze publikacje powstałe na dany temat. Powinna uzasadnić wybór, hierarchizację stanowisk. Powinna wyróżniać się indywidualną kompozycją autora i oryginalnością ujęcia lub jakimś własnym wkładem w porządkowanie literatury na dany temat, np.: celnym porównaniem stanowisk, precyzyjnym opisem zjawisk, postawieniem ważnych pytań, rekonstrukcją jakiegoś zjawiska, jego reinterpretacją itp. Na czym polega zasadnicza wartość pracy?</p>
terminologia	<p>Praca powinna zawierać fachową terminologię – należy stosować w sposób rozumowy (nie przepisywać mechanicznie) naukowe terminy związane ściśle z tematem i wyjaśniać je szczegółowo. Zawiera, czy nie?</p>
chronologia i faktografia	<p>Praca powinna zawierać prawidłową i rzetelną chronologię. Należy umieszczać daty obok nazwisk, dzieł, wydarzeń artystycznych itp. Jak autor/ka gromadzi, selekcjonuje fakty? Czy manipuluje nimi?</p>
POPRAWNOŚĆ JĘZYKOWA	

pisownia nazwisk i słów obcych	Autor/ka powinien stosować następujące zasady: a. pierwszy raz wymienianą w tekście postać (autora, artystę, bohatera itp.) zapisujemy pełnym imieniem i nazwiskiem (np. Paul Klee, Jan Białostocki), potem już tylko samym nazwiskiem (Klee, Białostocki), b. słowa w obcych językach, oprócz nazwisk i nazw miejscowości, pisać kursywą, np.: <i>empire, fin de siècle</i> , c. w pisowni słów obcych respektować litery danego języka, np.: Cézanne, Hofstätter.
akapity, odstępy	Czy autor/ka stosuje dziwaczne zasady edycji? Wielkie odstępy, puste strony. Nie należy np. stosować dwóch rodzajów akapitów, tzn. wcięcia pierwszego wersu i tzw. pisania od nowej linijki, jest to nieporozumienie i błąd edytorski, będący po prostu złym nawykiem, nie ma takiej książki wydanej przez wydawnictwo naukowe, w której byłyby dwa rodzaje akapitów!!! Jedyne wyjątki stanowią początek tekstu, który bywa nadzwyczajnie wyróżniony.
błędy	Praca powinna być poprawna pod względem językowym, składniowym, gramatycznym, ortograficznym i interpunkcyjnym. Często występujące wady: dysleksja, dysgrafia czy dysortografia – nie upoważniają studenta do składania pracy z błędami. Wówczas należy pracę oddać uprzednio we własnym zakresie do korekty. Praca zawierająca liczne błędy jest trudna do zrozumienia. Błędy utrudniają zrozumienie, czy nie?
REALIZACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA	
efekty kształcenia	Jakie efekty – zgodnie z macierzą – zrealizowano w pracy? Podać hasłowo, w jaki sposób w pracy zrealizowano dany efekt.